

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets forordning (EF) om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljølædelse og miljørevision

(98/C 400/05)

KOM(1998) 622 endelig udg. — 98/0303(SYN)

(Forelagt af Kommissionen den 30. oktober 1998)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i samarbejde med Europa-Parlamentet i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til traktatens artikel 2 har Fællesskabet bl.a. til opgave at fremme en bæredygtig vækst i hele Fællesskabet, og i Rådets resolution af 1. februar 1993 (*) understreges betydningen af en sådan bæredygtig vækst;

i Kommissionens program »Mod en bæredygtig udvikling«, der med hensyn til den heri fastsatte generelle strategi er godkendt ved Rådets resolution af 1. februar 1993, understreges virksomhedernes rolle og ansvar, både med hensyn til at styrke økonomien og beskytte miljøet i hele Fællesskabet;

i programmet »Mod en bæredygtig udvikling« hedder det, at udbuddet af instrumenter på miljøbeskyttelsesområdet bør udvides, og at der bør anvendes markedsmekanismer for at få organisationerne til at udvise en fremadrettet miljøholdning, som går videre end opfyldelsen af de relevante lovfæstede miljøkrav;

Rådets forordning (EØF) nr. 1836/93 om industrivirksomheders frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøstyring og miljørevision (EMAS) har vist sig at være et effektivt middel til at fremme industriens miljøindsats og -resultater;

EMAS bør derfor være åben for alle organisationer, der afstedkommer væsentlige miljøpåvirkninger, fordi ordningen giver dem mulighed for at styre disse væsentlige miljøpåvirkninger og forbedre deres samlede miljøindsats og -resultater;

erfaringerne med gennemførelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1836/93 skal udnyttes til at øge EMAS-ordningens effektivitet som middel til at forbedre organisationernes samlede miljøindsats og -resultater;

i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet som omhandlet i traktatens artikel 3 B, skal EMAS-ordningens muligheder for at forbedre de europæiske organisationers miljøindsats og -resultater virkeliggøres på fællesskabsplan;

formålet med denne forordning er at sikre en ensartet gennemførelse af EMAS i hele Fællesskabet ved at opstille fælles regler, fremgangsmåder og væsentlige krav vedrørende EMAS, mens foranstaltninger, der kan gennemføres hensigtsmæssigt på nationalt plan, overlades til medlemsstaterne;

organisationerne bør tilskyndes til frivillig deltagelse i EMAS, hvilket skulle komme organisationerne til gode for så vidt angår myndighedskontrol, omkostningsbesparelser og omdømme hos offentligheden;

(*) EFT C 138 af 17.5.1993, s. 1.

det er vigtigt, at små og mellemstore virksomheder deltager i EMAS, og at der i dette øjemed skabes eller gives lettere adgang til teknisk bistand og offentlige instanser, der kan give dem den nødvendige ekspertviden og støtte;

de oplysninger, der tilvejebringes af medlemsstaterne, vil blive anvendt af Kommissionen til at vurdere behovet for at udvikle særlige foranstaltninger til at øge organisationers, navnlig små og mellemstore virksomheders, deltagelse i EMAS;

organisationer, der gennemfører miljøledelsessystemer, vinder i gennemsigtighed og pålidelighed, når deres miljøledelsessystem, miljørevisionsprogram og miljøreddegørelse undersøges til kontrol af, om de opfylder de relevante krav i denne forordning, og når miljøreddegørelsen og de efterfølgende opdateringer heraf bekræftes af akkrediterede miljøverifikatorer;

for at sikre EMAS-ordningens troværdighed generelt må der skabes sikkerhed for, at miljøverifikatorerne sidder inde med de fornødne kundskaber, gennem en uafhængig og neutral akkrediteringsordning og gennem passende tilsyn med deres aktiviteter;

organisationerne bør tilskyndes til regelmæssigt at udarbejde og offentliggøre miljøreddegørelser, hvorved offentligheden og andre interesseparter holdes underrettet om deres miljøindsats og -resultater;

Kommissionen bør, efter en fællesskabsprocedure, tilpasse forordningens bilag, anerkende europæiske og internationale miljøstandarder af relevans for EMAS og udarbejde retningslinjer for partnerskaber med EMAS-interesseparter for at sikre, at EMAS-kravene gennemføres ensartet i alle medlemsstaterne,

denne forordning bør tages op til revision efter en vis periode på grundlag af erfaringerne med dens anvendelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Miljøledelses- og miljørevisionsordningen og dens målsætninger

1. Der oprettes en fællesskabsordning, som organisationer frivilligt kan deltage i, i det følgende benævnt »EMAS«; sigtet hermed er at bedømme og forbedre organisationernes miljøindsats og -resultater og tilvejebringe relevante oplysninger til offentligheden og andre interesseparter.

2. EMAS har til formål at fremme en fortsat forbedring af organisationernes miljøindsats og -resultater gennem:

- a) organisationernes indførelse og gennemførelse af miljøledelsessystemer
- b) systematisk, objektiv og regelmæssig bedømmelse af disse systemers effektivitet
- c) oplysning af offentligheden og andre interesseparter om miljøindsatsen og -resultaterne
- d) inddragelse af medarbejderne.

3. EMAS berører ikke Fællesskabets eller medlemsstaternes lovgivning eller tekniske krav vedrørende miljøtilsyn, der ikke er omfattet af Fællesskabets lovgivning, eller organisationernes forpligtelser i henhold til nævnte lovgivning eller krav.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »miljøpolitik«: organisationens overordnede mål og principper på miljøområdet, herunder overensstemmelse med alle relevante lovbestemte miljøkrav
- b) »miljøkortlægning«: en indledende, tilbunds gående gennemgang af miljøforhold, miljøpåvirkninger og miljøindsats og -resultater i forbindelse med driften af en organisation

- c) »miljøforhold«: enkelt del af en organisations aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser, som kan påvirke miljøet

NB: Et væsentligt miljøforhold er et miljøforhold, der har eller kan have en væsentlig miljøpåvirkning

- d) »miljøpåvirkning«: enhver ændring i miljøet, hvad enten den er skadelig eller gavnlige, som helt eller delvis er et resultat af en organisations aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser

- e) »miljøprogram«: en beskrivelse af en organisations konkrete mål og aktiviteter, der tager sigte på at forbedre organisationens miljøbeskyttelse, herunder en beskrivelse af de foranstaltninger, som er truffet eller påtænkes for at nå disse mål, samt eventuelle frister, der er fastsat for gennemførelse af disse foranstaltninger

- f) »miljømålsætning«: samlet miljømål, der udspringer af miljøpolitikken, og som en organisation beslutter sig for at opfylde, og som skal være talbestemt, når det er praktisk muligt
- g) »miljømål«: detaljeret krav til indsats og resultater, gældende for en organisation eller dele af den, som udspringer af miljømålsætningerne, og som det er nødvendigt at sætte og opfylde for at nå disse målsætninger, og som ydermere er talbestemt, når det er praktisk muligt
- h) »miljøledelsessystem«: den del af det samlede ledelsessystem, der indbefatter organisationsstruktur, ansvarsplacering, sædvaner, fremgangsmåder, metoder og ressourcer til at fastlægge og gennemføre miljøpolitikken
- i) »miljørevision«: et ledelsesværktøj, der omfatter en systematisk, dokumenteret, periodisk og uvildig bedømmelse af, hvor godt organisationen, ledelsessystemet og metoderne til beskyttelse af miljøet fungerer med henblik på:
- i) at lette ledelsens kontrol med forhold, der kan påvirke miljøet
- ii) at vurdere, om organisationens miljøpolitik efterleves
- j) »revisionscyklus«: det tidsrum, inden for hvilket samtlige aktiviteter på et givet anlægsområde revideres
- k) »miljøredegørelse«: en erklæring indeholdende de i bilag III, punkt 3.2, litra a)-g) omhandlede oplysninger
- l) »organisation«: virksomhed, sammenslutning, firma, bedrift, myndighed eller institution eller dele eller kombinationer heraf, uanset om de er registrerede eller ej, offentlige eller private, og som har sine egne funktioner og egen administration
- Spørgsmålet om, hvilken driftsenhed af en organisation, der skal registreres, afgøres i samarbejde med verifikator under hensyntagen til Kommissionens retningslinjer, udarbejdet efter fremgangsmåden i artikel 14; den pågældende driftsenhed må dog ikke overskride en medlemsstats grænser. Består organisationen af et anlægsområde, er det dette, der skal registreres.
- m) »anlægsområde«: hele det geografisk afgrænsede landområde, der er under kontrol af en organisation, hvis virksomhed omfatter aktiviteter, produkter og tjenesteydelser. Et »anlægsområde« omfatter alle former for anlæg, udstyr og materialer
- n) »miljørevisor«: en enkeltperson eller en gruppe af personer, som — uanset om vedkommende er ansat i organisationen eller ej — optræder på organisationens øverste ledelses vegne og enkeltvis eller samlet har de i bilag II, punkt 2.4, nævnte kundskaber, og som er tilstrækkelig uafhængig i forhold til de aktiviteter, der revideres, til at kunne foretage en objektiv vurdering af dem
- o) »akkrediteret miljøverifikator«: en person eller en juridisk person, som er uafhængig af den organisation, der kontrolleres, og som er akkrediteret i overensstemmelse med de i artikel 4 fastlagte betingelser og procedurer
- p) »akkrediteringsordning«: en ordning til autorisation af og tilsyn med miljøverifikatorer under ledelse af en uvildig institution eller juridisk person, der udpeges eller oprettes af medlemsstaten, og som råder over de fornødne midler og har den fornødne kompetence samt egnede procedurer til at udføre de i denne forordning fastsatte opgaver i forbindelse med en sådan ordning
- q) »registreringsorganer«: de organer, som medlemsstaterne udpeger i medfør af artikel 5 til at udføre de opgaver, der er nævnt i denne forordning.

Artikel 3

Deltagelse i EMAS

EMAS er åben for organisationer, der ønsker at forbedre deres samlede miljøindsats og -resultater.

1. Registrering under EMAS

For at en organisation kan blive registreret under EMAS, skal den:

- a) foretage en miljøkortlægning af sine aktiviteter, produkter og tjenesteydelser i overensstemmelse med bilag VII til denne forordning for så vidt angår de forhold, der er omhandlet i bilag VI, og i lyset af resultaterne af denne kortlægning:
- b) indføre et miljøledelsessystem, der omfatter alle de enkeltdele, der er beskrevet i bilag IA til denne forordning. Organisationen skal tillige sørge for overensstemmelse med den relevante lovgivning, forbedring af miljøindsatsen og -resultaterne og kommunikation udadtil som beskrevet i bilag IB.

Organisationer, der har et certificeret miljøledelsessystem, som er anerkendt i overensstemmelse med kravene i artikel 9, behøver ikke, ved overgang til EMAS, at foretage en formel miljøkortlægning, hvis det certificerede miljøledelsessystem indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at de i bilag VI omhandlede miljøforhold kan indkredses og vurderes;

- c) gennemføre eller lade gennemføre miljørevision i overensstemmelse med kravene i bilag II til denne forordning. Miljørevisionerne skal tage sigte på at vurdere organisationens miljøindsats og -resultater;
- d) udarbejde en miljøredegørelse i overensstemmelse med bilag III 3.2. I redegørelsen bør der lægges særlig vægt på organisationens miljøindsats og -resultater set i lyset af dens miljømålsætninger og -mål;
- e) lade en eventuel miljøkortlægning, miljøledelsessystemet, miljørevisionsproceduren og miljøredegørelsen — eller uddrag heraf rettet til nærmere bestemte interesseparter, hvis dette er et krav fra organisationens side — gennemgå til bekræftelse af, at de opfylder de relevante krav i denne forordning, og lade miljøredegørelsen bekræfte til sikring af, at den opfylder kravene i bilag III.3.2;
- f) sende den bekræftede miljøredegørelse til registreringsorganet i den medlemsstat, hvor organisationen er beliggende, og gøre den tilgængelig for offentligheden, når registreringen er foretaget.

2. Opretholdelse af EMAS-registrering

For at en organisation kan opretholde sin EMAS-registrering, skal den:

- a) have miljøledelsessystemet og miljørevisionsprogrammet bekræftet i overensstemmelse med kravene i bilag V, punkt 5.6;
- b) sende registreringsorganet de årligt bekræftede opdateringer af sin miljøredegørelse og gøre dem tilgængelige for offentligheden.

Artikel 4

Akkreditering af og tilsyn med miljøverifikatorer

1. Medlemsstaterne indfører en ordning for akkreditering af uafhængige miljøverifikatorer og for tilsyn med

disses virksomhed. Medlemsstaterne kan til dette formål enten anvende allerede bestående akkrediteringsorganer eller de i artikel 5 omhandlede registreringsorganer, eller de kan udpege eller oprette andre organer med behørig status.

Medlemsstaterne sørger for, at sådanne organer sammensættes således, at der ydes garanti for, at de udøver deres hverv uafhængigt og neutralt.

2. Medlemsstaterne sørger for, at de pågældende ordninger er fuldt funktionsdygtige senest 3 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

3. I forbindelse med oprettelse og forvaltning af akkrediteringsordningerne hører medlemsstaterne de involverede parter i passende omfang.

4. Akkreditering af miljøverifikatorer og tilsyn med deres virksomhed skal ske i overensstemmelse med kravene i bilag V.

5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foranstaltninger, som de træffer i henhold til denne artikel, og gør opmærksom på relevante ændringer i akkrediteringsordningernes opbygning og procedurer.

6. Kommissionen fremmer samarbejdet mellem medlemsstaterne, efter fremgangsmåden i artikel 14, navnlig med henblik på

— at undgå uoverensstemmelse mellem de kriterier, betingelser og procedurer, de anvender i forbindelse med akkreditering af miljøverifikatorer

— at undgå uoverensstemmelse mellem de procedurer og foranstaltninger, de anvender i forbindelse med tilsyn med miljøverifikatorer, som de har akkrediteret;

— at undgå uoverensstemmelse mellem de procedurer og foranstaltninger, de anvender i forbindelse med tilsyn med miljøverifikatorer, der er akkrediteret i andre medlemsstater.

7. Miljøverifikatorer, der er akkrediteret i en medlemsstat, har ret til at udføre verifikationer i enhver anden medlemsstat i overensstemmelse med kravene i bilag V.

8. Akkrediteringsorganerne opretter et forum bestående af samtlige akkrediteringsorganer; forumet skal give Kommissionen de fornødne oplysninger og midler i hænde, til at den kan opfylde sin forpligtelse i medfør af artikel 4, stk. 6. Det skal mødes mindst to gange om året, med deltagelse af en repræsentant for Kommissionen.

Forumet skal nå frem til en fælles fortolkning af kravene i bilag V og på dette grundlag udarbejde retningslinjer om spørgsmål vedrørende akkreditering af og tilsyn med verifikatorer samt disses kundskaber. Disse retningslinjer udarbejdes efter fremgangsmåden i artikel 14.

Forumet skal udvikle procedurer til gensidig vurdering for at sikre, at akkrediteringsorganerne og verifikationsprocessen fungerer på samme måde i alle medlemsstaterne. Formålet med den gensidige vurdering er at sikre, at akkrediteringsordningerne i samtlige medlemsstater opfylder kravene i denne forordning. Kommissionen får forelagt en rapport om disse gensidige vurderinger.

Artikel 5

Registreringsorganer

1. Hver enkelt medlemsstat udpeger senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden de organer, der er ansvarlige for udførelsen af de opgaver, som er omhandlet i denne forordning, især de i artikel 6 og 7 anførte, og underretter Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne sørger for, at registreringsorganerne sammensættes på en måde, der sikrer, at de er uafhængige og neutrale, og at de anvender bestemmelserne i denne forordning på en ensartet måde.

3. Medlemsstaterne udarbejder retningslinjer for registreringsorganerne vedrørende suspension og slettelse af organisationer fra registeret. Registreringsorganerne skal navnlig indføre procedurer til

- behandling af henvendelser fra interesseparter vedrørende registrerede organisationer og til
- behandling af afslag på og slettelse eller suspension af registreringer.

4. Registreringsorganet står for registrering under EMAS. Det skal derfor kontrollere optagelse og opretholdelse af organisationer på registret. Ved afslag på registrering og ved suspension eller slettelse af organisationer fra registeret skal de relevante parter høres, så registreringsorganet kan indhente fornøden dokumentation til støtte for sin afgørelse.

5. Registreringsorganerne fra alle medlemsstaterne mødes mindst to gange årligt, med deltagelse af en repræsentant for Kommissionen. Formålet med disse

møder er at sikre ensartethed i procedurerne til registrering af organisationer under EMAS. Registreringsorganerne indfører en ordning med gensidig vurdering, så de kan nå frem til fælles forståelse af, hvordan registrering bør udføres i praksis. Kommissionen forelægges en rapport om ordningen med gensidig vurdering, som skal gøres tilgængelig for offentligheden.

Artikel 6

Registrering af organisationer

1. Registreringsorganerne registrerer organisationer ud fra følgende kriterier:

a) Hvis et registreringsorgan

- har modtaget en bekræftet miljøredegørelse og
- har modtaget en udfyldt formular (bilag VIII) fra organisationen og
- har modtaget et eventuelt registreringsgebyr som omhandlet i artikel 16 og
- på grundlag af den modtagne dokumentation finder det godtgjort, at den pågældende organisation opfylder alle forordningens krav,

registrerer det organisationen og tildeler den et registreringsnummer. Registreringsorganet meddeler organisationens ledelse, at organisationen er optaget i registeret.

b) Hvis et registreringsorgan modtager en tilsynsrapport fra akkrediteringsorganet, hvoraf det fremgår, at verifikators aktiviteter ikke har været tilstrækkelige til at godtgøre, at ansøgerorganisationen opfylder forordningens krav, afslår registreringsorganet registrering af organisationen, indtil det er godtgjort, at EMAS-kravene er opfyldt.

c) Hvis en organisation ikke, senest tre måneder efter den herfor fastsatte frist, har tilsendt et registreringsorgan

- de årlige bekræftede opdateringer af miljøredegørelsen eller
- en udfyldt formular (bilag VIII) eller
- eventuelle registreringsgebyrer,

suspenderes eller slettes organisationen fra registeret, afhængigt af forseelsens art og omfang. Registreringsorganet underretter organisationens ledelse om årsagerne til de pågældende foranstaltninger.

d) Hvis et registreringsorgan på noget tidspunkt på grundlag af modtagen dokumentation konkluderer, at en organisation ikke længere opfylder en eller flere af betingelserne i denne forordning, suspenderes eller slettes organisationen fra registeret, afhængigt af forseelsens art og omfang. Registreringsorganet underretter organisationens ledelse om årsagerne til de pågældende foranstaltninger.

e) Hvis et registreringsorgan af den kompetente tilsynsmyndighed oplyses om, at der i en organisation sker tilsidesættelse af relevante lovbestemte miljøkrav, afslår det registrering af organisationen eller suspenderer den fra registret.

Registreringsorganet underretter organisationens ledelse om årsagerne til de pågældende foranstaltninger og om drøftelserne med den kompetente tilsynsmyndighed.

f) Afslag på eller suspension af registrering ophæves, hvis registreringsorganet modtager en fyldestgørende erklæring fra tilsynsmyndigheden om, at de stedfundne overtrædelser er blevet afhjulpet, og at der er truffet tilfredsstillende foranstaltninger for at sikre mod gentagelser.

2. Registreringsorganet opdaterer hver måned listen over organisationer, der er registreret under EMAS.

Artikel 7

Liste over registrerede organisationer og akkrediterede miljøverifikatorer

1. Akkrediteringsorganerne opretter, reviderer og opdaterer en liste over akkrediterede miljøverifikatorer i hver medlemsstat og tilsender hver måned Kommissionen ændringer i denne liste, enten direkte eller gennem de nationale myndigheder, afhængigt af hvad den pågældende medlemsstat har bestemt.

2. Registreringsorganerne opretter og vedligeholder en liste over registrerede organisationer i hver medlemsstat. De tilsender hver måned Kommissionen ændringer i disse lister, enten direkte eller gennem de nationale myndigheder, afhængigt af hvad den pågældende medlemsstat har bestemt.

3. Listen over akkrediterede miljøverifikatorer og registrerede organisationer vedligeholdes af Kommissionen, som gør den tilgængelig for offentligheden.

Artikel 8

Logo

1. Organisationer, der deltager i EMAS, kan anvende det i bilag IV beskrevne logo. Bilag IV udfærdiges af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 14. Logoet kan kun anvendes af organisationer med en gyldig EMAS-registrering.

Logoet må kun anvendes i den i bilag IV angivne form.

2. Organisationer kan kun anvende EMAS-logoet i følgende sammenhænge:

— på bekræftede miljøredegørelser

— på registrerede organisationers brevhoveder

— i dokumentation, der oplyser om en organisations deltagelse i EMAS

3. Organisationer kan også anvende logoet sammen med miljørelaterede oplysninger vedrørende deres aktiviteter, produkter og tjenesteydelser,

— forudsat at disse oplysninger indgår i miljøredegørelsen og er blevet bekræftet af verifikator som værende:

a) nøjagtige og ikke-vildledende

b) behørigt dokumenterede og verificerbare

c) relevante og anvendt i en passende sammenhæng

d) specifikke og klare med hensyn til det særlige forhold, som oplysningen vedrører

e) vanskelige at misforstå

f) af betydning i relation til virksomhedens samlede miljøpåvirkninger

— og forudsat, at ordene »bekræftede oplysninger« tilføjes logoet som anført i bilag IV.

4. Logoet må ikke anvendes i følgende tilfælde:

— på produkter eller disses emballage

— sammen med komparative anprisninger vedrørende produkter, aktiviteter og tjenesteydelser

— på reklamer for produkter, aktiviteter og tjenesteydelser.

*Artikel 9***Forholdet til europæiske og internationale standarder**

1. Organisationer, der opfylder europæiske eller internationale standarder om miljøforhold af relevans for EMAS, og som er behørigt certificerede inden for den pågældende standard, skal samtidig anses for at opfylde de tilsvarende krav i denne forordning, såfremt

- a) standarderne er anerkendt af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 14
- b) akkrediteringen af certificeringsorganet er anerkendt af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 14.

Henvisninger til de anerkendte standarder (herunder de tilsvarende dele af EMAS) og anerkendt akkreditering offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. For at sådanne organisationer kan registreres under EMAS, skal de over for verifikator kun dokumentere, at de opfylder de krav i denne forordning, der ikke er omfattet af de anerkendte standarder.

*Artikel 10***Fremme af organisationers deltagelse, navnlig små og mellemstore virksomheder**

1. Medlemsstaterne fremmer organisationers deltagelse i EMAS og tager navnlig hensyn til behovet for at sikre deltagelse fra små og mellemstore virksomheder (SMV) ved at

- lette deres adgang til oplysninger, støttemidler og offentlige instanser
- iværksætte eller fremme tekniske hjælpeforanstaltninger, navnlig i tilknytning til initiativer fra passende branchespecifikke eller lokale kontaktorganer (f.eks. lokale myndigheder, handelskamre, handelssammenslutninger).

For at fremme deltagelsen fra SMV'er, der er koncentreret i afgrænsede geografiske områder, kan lokale myndigheder, i samarbejde med industrisammenslutninger, handelskamre og interessepartier, yde bistand med at indkredse væsentlige miljøpåvirkninger, der gør sig gældende i det pågældende område. SMV'erne kan dernæst anvende disse oplysninger i opstillingen af deres miljøprogram og målsætningerne og målene for deres EMAS-ledelsessystem.

2. Medlemsstaterne overvejer, hvordan registrering under EMAS i henhold til denne forordning kan udnyttes ved gennemførelse af og kontrol med miljølovgivningen, så der undgås unødigt overlappende indsats fra organisationer og tilsynsmyndigheder.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer i medfør af denne artikel.

4. Kommissionen fremmer indbyrdes sammenhæng mellem de miljørelaterede retsakter, der udvikles på fællesskabsplan.

*Artikel 11***Information**

1. Hver medlemsstat sørger for:

- at organisationerne bliver informeret om denne forordnings indhold
- at offentligheden bliver informeret om formålet med og hovedlinjerne i EMAS.

Medlemsstaterne skal navnlig anvende fagpresse, lokale blade, kampagner og alle andre passende midler til at gøre EMAS alment kendt.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer i medfør af denne artikel.

3. Det påhviler Kommissionen at fremme EMAS på fællesskabsplan.

*Artikel 12***Overtrædelser**

Medlemsstaterne træffer de fornødne lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning og meddeler Kommissionen disse foranstaltninger.

*Artikel 13***Bilag**

Kommissionen tilpasser bilagene til denne forordning efter fremgangsmåden i artikel 14, på grundlag af erfaringerne med anvendelsen af EMAS i praksis og for at imødekomme eventuelle behov for vejledning i EMAS-kravene.

*Artikel 14***Udvalgsprocedurer**

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har en repræsentant for Kommissionen som formand.
2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.
3. a) Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks finder anvendelse.
b) Hvis disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald gælder følgende:
 - Kommissionen kan udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning.
 - Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovenstående afsnit.

*Artikel 15***Revisionsklausul**

Senest fem år efter denne forordnings ikrafttræden tager Kommissionen EMAS op til fornyet behandling på baggrund af erfaringerne med dens anvendelse og den internationale udvikling på området og forelægger om nødvendigt Rådet forslag til passende ændringer.

*Artikel 16***Omkostninger og gebyrer**

1. Der kan indføres et gebyrsystem i overensstemmelse med de regler, der gælder herfor i de enkelte medlemsstater, til dækning af administrationsomkostninger i forbindelse med registreringsordningen for organisationer og i forbindelse med akkreditering af og tilsyn med miljøverifikatorer samt til dækning af omkostningerne ved EMAS.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer i medfør af denne artikel.

*Artikel 17***Ophævelse af forordning (EØF) nr. 1836/93**

1. Forordning (EØF) nr. 1836/93 ophæves på datoen for nærværende forordnings ikrafttræden.
2. Akkrediteringsordninger og registreringsorganer, der er etableret i medfør af forordning (EØF) nr. 1836/93, er fortsat gældende. Medlemsstaterne ændrer de procedurer, akkrediteringsordningerne og registreringsorganerne følger, i medfør af de tilsvarende bestemmelser i nærværende forordning. Medlemsstaterne sørger for, at disse ordninger er fuldt funktionsdygtige senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden.
3. Miljøverifikatorer, der er akkrediteret i henhold til forordning (EØF) nr. 1836/93, kan fortsætte deres virke i overensstemmelse med kravene i nærværende forordning.
4. Anlægsområder, der er registreret i medfør af forordning (EØF) nr. 1836/93, forbliver i EMAS-registret. Overholdelse af de nye krav i nærværende forordning vedrørende organisationer kontrolleres i forbindelse med den førstkommande verifikation.

*Artikel 18***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes tre måneder efter offentliggørelsen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

*BILAG I***A. KRAV TIL MILJØLEDELSESYSTEMER**

Miljøledelsessystemet skal gennemføres i overensstemmelse med afsnit 4 i international standard om miljøledelsessystemer ISO 14001:1996

B. OMRÅDER, SOM EMAS-DELTAGENDE ORGANISATIONER SKAL TAGE HENSYN TIL**1. Overholdelse af relevant lovgivning**

En deltagende organisation skal kunne påvise,

- at den har kendskab til og er klar over betydningen af al relevant miljølovgivning for den pågældende organisation,
- at den sørger for at overholde denne lovgivning, og
- at den har indført fremgangsmåder til sikring af, at organisationen til stadighed kan opfylde disse krav.

2. Miljøindsats og -resultater

Deltagende organisationer skal kunne påvise, at deres miljøledelsessystem og revisionsprocedurer omfatter organisationens aktuelle miljøindsats og -resultater med hensyn til de i bilag VI nævnte miljøforhold, og at vurdering af miljøindsatsen og -resultaterne er inddraget som en del af miljøkortlægningen. Organisationen skal også forpligte sig til løbende at forbedre sin miljøindsats og sine miljøresultater.

3. Ekstern kommunikation

Deltagende organisationer skal kunne påvise, at de har en åben dialog med interesseparterne, herunder lokale myndigheder og kunder, om miljøpåvirkningerne fra deres aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, så de kan indkredse interesseparternes problemer.

*BILAG II***KRAV TIL INTERN MILJØREVISION****2.1. Almene krav**

Interne revisioner sikrer, at aktiviteterne i en organisation udføres i overensstemmelse med fastlagte fremgangsmåder. Sådanne revisioner kan også afdække eventuelle problemer med disse fremgangsmåder eller muligheder for at forbedre dem. Revisioner, der gennemføres i en organisation, kan variere fra revision af en ukompliceret fremgangsmåde til revision af komplekse aktiviteter. Over et vist tidsrum vil alle aktiviteter i en given organisation blive underkastet en revision. Den tid, det tager at foretage revision af samtlige en organisations aktiviteter, benævnes »revisionscyklus«. For små, ikke-komplekse organisationer kan samtlige aktiviteter eventuelt revideres på én gang. For sådanne organisationer er »revisionscyklussen« tidsrummet mellem disse revisioner.

For at sikre en upartisk bedømmelse skal interne revisioner udføres af personer, der er tilstrækkelig uafhængige af de aktiviteter, revisionen omfatter. Revision kan gennemføres af ansatte i organisationen eller af eksterne parter (ansatte fra andre organisationer, ansatte fra andre dele af den samme organisation eller konsulenter).

2.2. Miljørevisionsmål

Organisationens miljørevisionsprogrammer skal skriftligt beskrive målene for hver enkelt revision eller revisionscyklus og samtidig fastsætte, hvor ofte hver enkelt aktivitet skal revideres.

Miljørevisionsmålene skal i særdeleshed omfatte bedømmelse af de indførte miljøledelsessystemer og en bedømmelse af, om der er overensstemmelse med organisationens miljøpolitik og -program, herunder overensstemmelse med relevante lovbestemte miljøkrav.

2.3. Omfanget af revisionen

Det samlede omfang af den enkelte revision eller af de enkelte trin af en revisionscyklus, hvor dette anvendes, skal klart beskrives og skal udtrykkeligt angive:

1. emneområder for revisionen
2. hvilke aktiviteter, der skal revideres
3. hvilke miljøstandarder, der skal tages hensyn til
4. hvilken periode, revisionen skal dække.

Miljørevisionen skal indbefatte en vurdering af de konkrete data, i det omfang dette er nødvendigt for at kunne bedømme organisationens miljøindsats og -resultater.

2.4. Organisation og ressourcer

Miljørevisioner skal udføres af personer eller grupper af personer med den nødvendige viden om de sektorer og de områder, som skal revideres, herunder viden og erfaring om de relevante miljømæssige, ledelsesmæssige tekniske og forskriftsmæssige forhold, samt med tilstrækkelig uddannelse og erfaring på de enkelte revisionsområder til at kunne opfylde de fastsatte mål. De ressourcer og den tid, der afsættes til revisionen, skal stå i et rimeligt forhold til omfanget af og målene for revisionen.

Organisationens ledelse skal bistå ved gennemførelsen af miljørevisionen.

Miljørevisorerne skal være tilstrækkelig uafhængige af de aktiviteter, revisionen omfatter, til at kunne træffe en objektiv og upartisk afgørelse.

2.5. Planlægning og forberedelse af en miljørevision

Hver enkelt miljørevision skal planlægges og forberedes, navnlig med det formål:

- at sikre, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer
- at sikre, at alle, som deltager i revisionsprocessen (herunder miljørevisorer, ledelse og medarbejdere), forstår deres opgaver og ansvar.

Ved forberedelsen af miljørevisionen skal deltagerne gøre sig bekendt med aktiviteterne i organisationen og med det eksisterende miljøledelsessystem og gennemgå resultaterne og konklusionerne af tidligere revisioner.

2.6. Revisionsarbejdet

Revisionen skal omfatte drøftelser med medarbejdere, inspektion af driftsforhold og udstyr samt gennemgang af journaler, skriftlige procedurer og andet relevant dokumentationsmateriale med henblik på at vurdere den pågældende aktivitet med hensyn til miljøindsats og -resultater og fastslå, om den opfylder gældende standarder og forskrifter eller fastsatte målsætninger og mål, og om systemet til placering af ansvaret for miljøforholdene er effektivt og hensigtsmæssigt. Der kan anvendes stikprøvekontrol af disse kriterier som middel til at vurdere systemets effektivitet.

Revisionsprocessen skal navnlig omfatte følgende trin:

- a) forståelse af ledelsessystemerne
- b) bedømmelse af ledelsessystemernes styrke og svagheder
- c) indsamling af relevante revisionsbeviser
- d) bedømmelse af revisionsresultaterne
- e) udarbejdelse af revisionskonklusioner
- f) rapportering af revisionsresultater og -konklusioner.

2.7. Rapportering af revisionsresultater og -konklusioner

1. Miljørevisorerne skal udarbejde en skriftlig rapport af passende form og indhold, således at der ved afslutningen af hver enkelt revision eller revisionscyklus sikres en fuldstændig og formelt korrekt forelæggelse af resultaterne og konklusionerne af revisionen.

Resultaterne og konklusionerne skal i behørig form fremsendes til organisationens øverste ledelse.

2. De primære formål med en skriftlig revisionsrapport er:

- a) at dokumentere revisionens omfang
- b) at oplyse organisationens ledelse om, i hvilken grad der er overensstemmelse med organisationens miljøpolitik, og om de miljømæssige fremskridt i organisationen
- c) at oplyse organisationens ledelse om effektiviteten og pålideligheden af systemet til overvågning af og kontrol med organisationens miljøpåvirkninger
- d) at påvise nødvendigheden af eventuelle korrigerende handlinger.

2.8. Opfølgning af revisionen

Revisionsprocessen skal afsluttende følges op med udarbejdelse og gennemførelse af en handlingsplan for passende korrigerende handlinger.

Der skal være indført egnede mekanismer til at sikre, at resultaterne af revisionen bliver fulgt op.

2.9. Revisionsperioder

Hvor hyppigt, en given aktivitet revideres, vil at variere, afhængigt af

- a) aktiviteternes art, omfang og kompleksitet
- b) væsentligheden af de tilknyttede miljøpåvirkninger
- c) omfanget og alvoren af de problemer, der er afdækket i forbindelse med foregående revisioner
- d) organisationens miljøproblemer gennem tiden.

Mere komplekse aktiviteter, der indebærer større risiko for miljøskaider, vil blive revideret hyppigere. En organisation skal selv fastlægge sit revisionsprogram og revisionshyppigheden under hensyntagen til Kommissionens retningslinjer.

BILAG III

MILJØREDEGØRELSE

3.1. Indledning

Sigtet med miljøredegørelsen er at forelægge oplysninger om organisationens miljøpåvirkninger og dens miljøindsats og -resultater. Miljøredegørelsen er også et middel til at inddrage interesseparternes synspunkter, som organisationen har fået kendskab til (bilag I. B. 3), og som den anser for væsentlige (bilag VI. 4. d). Selv om organisationen ikke skal fremlægge de i punkt 3.2 nævnte oplysninger i én enkelt rapport, er det vigtigt, at de, der ikke har andre midler til at indhente disse oplysninger, kan få dem forelagt i klarskrift i en tydelig og sammenhængende form.

3.2. Miljøredegørelse

I forbindelse med førstegangsregistrering af en organisation skal organisationen fremlægge miljøoplysninger, benævnt en »miljøredegørelse«, som skal bekræftes af miljøverifikator. Efter denne bekræftelse skal oplysningerne forelægges registreringsorganet og dernæst gøres tilgængelige for offentligheden.

Oplysningerne skal mindst indeholde:

- a) En klar og entydig beskrivelse af den organisation, der registreres under EMAS, og, hvor det er relevant, et resumé af organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser og forholdet mellem organisationen og eventuelle moderorganisationer
- b) organisationens miljøpolitik
- c) en beskrivelse af alle væsentlige miljøpåvirkninger fra organisationen og af disses art
- d) en beskrivelse af miljømålsætninger og miljømål i relation til de væsentlige miljøpåvirkninger
- e) et resumé af de foreliggende data vedrørende organisationens miljøindsats og -resultater set i forhold til dens miljømålsætninger og miljømål i relation til dens væsentlige miljøpåvirkninger
- f) andre faktorer vedrørende miljøindsats og -resultater
- g) miljøverifikators navn og akkrediteringsnummer og datoen for bekræftelsen.

3.3. Vedligeholdelse af offentligt tilgængelige oplysninger

Organisationen skal opdatere de i punkt 3.2 omhandlede oplysninger årligt og skal lade alle ændringer bekræfte årligt af en miljøverifikator. Sådanne ændringer skal, når de er bekræftet, tillige forelægges registreringsorganet og gøres tilgængelige for offentligheden.

3.4. Offentliggørelse af oplysninger

En organisation kan ønske at stille sine miljøoplysninger til særlige målgrupper og i denne sammenhæng kun anvende udvalgte oplysninger fra miljøredegørelsen. Alle miljøoplysninger, der offentliggøres af en organisation, kan forsynes med EMAS-logoet, forudsat at miljøverifikator har bekræftet oplysningerne som værende:

- a) nøjagtige og ikke-vildledende
 - b) dokumenterede og verificerbare
 - c) relevante og anvendt i en passende sammenhæng
 - d) repræsentative for organisationens generelle miljøindsats og -resultater
 - e) vanskelige at misforstå,
- og forudsat, at der henvises til den miljøredegørelse, som oplysningerne stammer fra.

3.5. Miljøansvar på lokalt plan

Organisationer, der registreres under EMAS, kan ønske at fremlægge en samlet miljøredegørelse, der dækker forskellige geografiske lokaliteter. Formålet med EMAS er at sikre miljøansvar på lokalt plan, hvorfor organisationerne skal sørge for, at anlægsområder, der giver anledning til væsentlige miljøpåvirkninger, er klart identificeret og beskrevet i den samlede redegørelse.

3.6. Offentlighedens adgang til oplysningerne

De i punkt 3.2, litra a)-g), omhandlede oplysninger, som udgør en organisations miljøredegørelse, og de i punkt 3.3 omhandlede opdaterede oplysninger skal gøres tilgængelige for offentligheden. Dette betyder ikke, at en organisation skal offentliggøre og udgive disse oplysninger i ét samlet dokument og udlevere det efter anmodning. Organisationerne opfordres til at anvende alle til rådighed stående midler hertil (elektronisk publikation, biblioteker osv.). En organisation skal over for miljøverifikator kunne påvise, at enkeltpersoner med en legitim interesse i organisationens miljøindsats og -resultater nemt og uden omkostninger kan få adgang til de i punkt 3.2, litra a)-g), og 3.3 omhandlede oplysninger.

3.7. Redegørelse for miljøindsatsen og miljøresultaterne

De rådata, et miljøledelsessystem resulterer i, kan anvendes på forskellig måde til at beskrive en organisations miljøindsats og -resultater. Hvis en organisation anvender indikatorer for miljøindsatsen (f.eks. energiforbrug pr. t produkt), skal den sikre, at sådanne indikatorer:

- a) giver en nøjagtig vurdering af organisationens miljøindsats og -resultater
- b) er let forståelige og entydige
- c) giver mulighed for at vurdere en organisations miljøindsats og -resultater fra år til år
- d) giver mulighed for sammenligning med sektorspecifikke, nationale eller regionale referencedata
- e) giver mulighed for sammenligning med relevante lovfæstede krav.

BILAG IV

Logo

P.M.

BILAG V

AKKREDITERING AF OG TILSYN MED MILJØVERIFIKATORER SAMT DISSES OPGAVER

5.1. Generelt

Akkreditering af miljøverifikatorer skal hvile på de nedenfor beskrevne krav til kundskaber. Akkrediteringsorganerne kan vælge at akkreditere enkeltpersoner, organisationer eller begge dele som miljøverifikatorer. De nærmere fremgangsmåder og kriterier for akkreditering af miljøverifikatorer skal, i medfør af artikel 4 i denne forordning, fastlægges i overensstemmelse med disse krav inden for rammerne af de nationale akkrediteringsordninger. Den proces med gensidig vurdering, der er omhandlet i artikel 4, skal sikre, at disse bestemmelser opfyldes.

5.2. Krav i forbindelse med akkreditering af miljøverifikatorer

5.2.1. En verifikator, det være sig en enkeltperson eller en organisation, skal opfylde følgende mindstekrav med hensyn til kundskaber:

- kendskab til og forståelse af forordningen, relevante standarder og de retningslinjer, Kommissionen har udstedt i medfør af artikel 4 og 14 vedrørende anvendelsen af denne forordning
- kendskab til og forståelse af de lobestemte og administrative krav samt andre krav, der gør sig gældende for den aktivitet, som er genstand for verifikationen
- kendskab til og indsigt i miljøspørgsmål
- kendskab til og indsigt i de miljørelaterede tekniske aspekter ved den aktivitet, der er genstand for verifikationen

- tilstrækkelig indsigt i den generelle drift af den aktivitet, der er genstand for verifikationen, til at kunne vurdere, om miljøledelsessystemet er hensigtsmæssigt
- kendskab til og indsigt i kravene til og metoderne for miljørevision
- kendskab til revision af miljøoplysninger (miljøredegørelse).

Herudover skal verifikator være uafhængig, upartisk og objektiv i udførelsen af sine opgaver.

5.2.2. Akkrediteringens omfang

Omfanget af akkreditering af miljøverifikatorer skal fastlægges i overensstemmelse med den nomenklatur for økonomiske aktiviteter (NACE koder), som er fastsat i Rådets forordning (EØF) 761/93 (EFT L 83 af 3.4.1993). Verifikators akkreditering skal med hensyn til kundskaber og omfang stå i et rimeligt omfang til størrelsen og kompleksiteten af den organisation, der skal verificeres.

5.2.3. Yderligere krav i forbindelse med akkreditering af enkeltpersoner, der udfører verifikationer på egen hånd

Miljøverifikatorer, der arbejder på egen hånd, skal, udover at opfylde kravene i punkt 5.2, være i besiddelse af:

- de nødvendige kundskaber til at udføre verifikationer inden for deres akkrediterede områder
- akkreditering af et omfang, der svarer til deres personlige kundskaber.

Akkrediteringsorganet sikrer gennem tilsyn, at disse krav opfyldes.

5.3. Tilsyn med miljøverifikatorer

5.3.1. Tilsyn med akkrediterede miljøverifikatorer udført af det akkrediteringsorgan, som har meddelt akkrediteringen

Den akkrediterede miljøverifikator skal straks underrette akkrediteringsorganet om enhver ændring, der berører akkrediteringen eller dennes omfang.

Der skal med regelmæssige mellemrum, som ikke må overstige 12 måneder, træffes foranstaltninger for at sikre, at den akkrediterede miljøverifikator stadig opfylder akkrediteringskravene, og for at kontrollere kvaliteten af de foretagne verifikationer. Tilsyn kan baseres på spørgeskemaer, gennemgang af miljøredegørelser, som er bekræftet af verifikatorerne, gennemgang af verifikationsrapporter og tilsynsbesøg i de pågældende organisationer. Tilsyn skal stå i et rimeligt forhold til verifikators aktiviteter.

Akkrediteringsorganet må ikke træffe afgørelse om ophævelse eller suspension af en akkreditering eller om begrænsning af dennes omfang, uden at den akkrediterede miljøverifikator har haft mulighed for at udtale sig.

5.3.2. Tilsyn med akkrediterede miljøverifikatorer udført af akkrediteringsorganet i de medlemsstater, hvor verifikationen finder sted

En verifikator, der er akkrediteret i en given medlemsstat, skal som det eneste, inden vedkommende udøver verifikationsaktiviteter i en anden medlemsstat, senest fire uger i forvejen anmelde verifikationen til akkrediteringsorganet i den sidstnævnte medlemsstat og

- give oplysninger om akkrediteringen og i givet fald verifikatorholdets sammensætning
- give oplysninger om, hvornår og hvor verifikationen vil finde sted: organisationens adresse og telefonnumre m.m.; samt om nødvendigt om foranstaltninger til løsning af juridiske og sproglige problemer.

En sådan anmeldelse skal indgives forud for enhver ny verifikation.

Akkrediteringsorganet kan ikke stille andre krav, som ville begrænse verifikators ret til at udøve sin virksomhed i en anden medlemsstat end i den medlemsstat, hvor akkrediteringen er anmeldt. Akkrediteringsorganet må heller ikke udnytte anmeldelsesproceduren til at forsinke verifikators aktiviteter. Eventuelle vanskeligheder med at føre tilsyn med verifikator på den meddelte dato skal være behørigt begrundet.

Er det tilsynsførende akkrediteringsorgan ikke tilfreds med kvaliteten af verifikators arbejde, skal tilsynsrapporten sendes til den pågældende verifikator, til det akkrediteringsorgan, som har meddelt akkrediteringen, til registreringsorganet i den medlemsstat, hvor den organisation, der er genstand for verifikationen, er beliggende, og til Forumet for Akkrediteringsorganer.

5.4. Verifikators opgaver

5.4.1. Uden at det berører medlemsstaternes beføjelser til at føre tilsyn med overholdelsen af bindende forskrifter, skal verifikator kontrollere:

- a) opfyldelsen af alle denne forordnings krav: miljøkortlægningen (hvis relevant) og miljøledelsessystemet, miljørevisionsprogrammet og miljøredegørelsen
- b) pålideligheden af dataene og oplysningerne i:
 - Miljøredegørelsen (bilag III 3.2 og 3.3)
 - Uddrag fra miljøredegørelsen (bilag III 3.4)
 - Miljøoplysninger (Artikel 8, stk. 3).

Verifikator skal på faglig korrekt måde navnlig undersøge den tekniske korrekthed af miljøkortlægningen (hvis relevant) og miljørevisionen eller andre af organisationens procedurer, uden unødigt dobbeltarbejde.

5.4.2. I forbindelse med den første verifikation skal miljøverifikator navnlig kontrollere, at organisationen opfylder følgende krav:

- Organisationens har indført et fuldt funktionsdygtigt miljøledelsessystem, der er i overensstemmelse med bilag I.
- Organisationens har udarbejdet et fuldstændigt revisionsprogram, som allerede er påbegyndt (der er gennemført mindst én miljørevision af den aktivitet, der indebærer størst fare for miljøet), i overensstemmelse med bilag II.
- Organisationens ledelse har foretaget en gennemgang af miljøledelsessystemet.
- Organisationens har udarbejdet en miljøredegørelse i overensstemmelse med bilag III 3.2.

5.4.3. Overholdelse af lovbestemte krav

Verifikator bør undersøge, om organisationen har indført procedurer til at kontrollere de forhold ved organisationens aktiviteter, der er underkastet Fællesskabets eller den pågældende medlemsstats miljølovgivning, og om disse procedurer kan sikre, at lovgivningen overholdes. Navnlig vil kontrol med miljørevisionen kunne vise, om de indførte procedurer er tilstrækkelige til at sikre, at den relevante lovgivning overholdes.

Verifikator bør ikke bekræfte miljøredegørelsen, hvis han i forbindelse med verifikationen, f.eks. ved stikprøvekontrol, kan konstatere, at organisationen tydeligvis ikke opfylder den relevante lovgivning.

5.4.4. Afgrænsning af organisationen

Ved verifikation af en organisations miljøledelsessystem og bekræftelse af dens miljøredegørelse skal verifikator sikre, at organisationens forskellige driftsenheder og aktiviteter er klart afgrænset og svarer til en faktisk opdeling af aktiviteterne. Miljøredegørelsen skal klart omfatte de forskellige dele af organisationen, som EMAS gælder for.

5.5. Betingelser for, at verifikator kan udøve sin virksomhed

5.5.1. Verifikator skal arbejde på grundlag af en skriftlig aftale med organisationen. Aftalen skal fastlægge arbejdets omfang, gøre det muligt for verifikator at arbejde fagligt uafhængigt og forpligte organisationen til det fornødne samarbejde.

- 5.5.2. Under verifikationen skal dokumentationen undersøges; der skal aflægges besøg i organisationen, og herunder især føres samtaler med medarbejderne; der skal udarbejdes en rapport til ledelsen og organisationens løsning af de i rapporten påviste problemer skal vurderes.
- 5.5.3. Den dokumentation, som skal gennemgås, inden organisationen besøges, skal omfatte grundlæggende oplysninger om organisationen og dens aktiviteter, miljøpolitikken og miljøprogrammet, en detaljeret beskrivelse af det benyttede miljøledelsessystem i organisationen, oplysninger fra den foregående miljøkortlægning eller miljørevision, rapporten om denne kortlægning eller revision og om eventuelle efterfølgende korrigerende handlinger samt udkastet til miljøredegørelsen.
- 5.5.4. Verifikator skal udarbejde en rapport til organisationens ledelse. Rapporten skal:
- beskrive alle spørgsmål af betydning for verifikators arbejde
 - beskrive organisationens udgangspunkt for gennemførelse af et miljøledelsessystem
 - angive overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning i almindelighed samt i særdeleshed:
 - påpege tekniske mangler i miljøkortlægningen eller i miljørevisionsmetoden, i miljøledelsessystemet eller i andre relevante procedurer
 - påpege uoverensstemmelser med udkastet til miljøredegørelsen og angive nødvendige ændringer i eller tilføjelser til miljøredegørelsen.
 - indeholde en sammenligning med de foregående redegørelser og vurderingen af organisationens miljøindsats og -resultater.

5.6. Verifikationshyppighed

Verifikator skal med mellemrum på højst 12 måneder bekræfte eventuelle opdaterede oplysninger i miljøredegørelsen. Herudover skal han, i samråd med organisationen, udarbejde et program til sikring af, at alle betingelserne for registrering under EMAS verificeres i løbet af højst 36 måneder. Ved fastsættelsen af hyppigheden af miljøverifikators besøg i organisationen skal der tages hensyn til Kommissionens retningslinjer.

BILAG VI

MILJØFORHOLD

6.1. Generelt

For at en organisation kan bedømme sine væsentlige miljøpåvirkninger, skal den undersøge samtlige miljøforhold i relation til sine aktiviteter, produkter og tjenesteydelser og på grundlag af kriterier, som den selv fastsætter, klarlægge, hvilke miljøforhold der giver anledning til væsentlige miljøpåvirkninger.

En organisation skal tage hensyn til både de direkte og indirekte miljøforhold i relation til organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser.

6.2. Direkte miljøforhold

De omfatter de aktiviteter i en organisation, som dennes ledelse har kontrol over, og som gør sig gældende på eller i nærheden af organisationen. Der kan bl.a. være tale om:

- udslip til luft
- udledninger til vand
- affaldshåndtering
- jordforurening

- e) forbrug af naturressourcer og råmaterialer (herunder energi)
- f) lokale miljøgener (f.eks. støj, vibrationer, lugt, visuelle gener)
- g) transport (både af varer og tjenesteydelser og af ansatte).

Når organisationen vurderer betydningen af miljøpåvirkningerne fra disse aktiviteter, skal den ikke blot tage hensyn til normale driftsbetingelser, men også betingelser ved opstart og nedlukning samt betingelser ved rimeligt forudselige nødsituationer. Der skal tages hensyn til tidligere, nuværende og planlagte aktiviteter, produkter og tjenesteydelser.

6.3. Indirekte miljøforhold

En organisations aktiviteter, produkter og tjenesteydelser kan have væsentlige miljøpåvirkninger, som organisationen ikke kan kontrollere, eller som gør sig gældende langt fra organisationen.

Der kan bl.a. være tale om

- a) produktrelaterede spørgsmål (udformning, emballering, transport og anvendelse samt genanvendelse/bortskaffelse af affald)
- b) kapitalinvesteringer, långivning og forsikringsydelser,
- c) nye markeder
- d) valg af tjenesteydelser og disses sammensætning (f.eks. transport- eller cateringbranchen)
- e) administrative og planlægningsmæssige beslutninger
- f) produktbuddets sammensætning.

Herudover skal organisationerne kunne påvise, at de har indkredset de væsentlige miljøforhold i tilknytning til deres indkøbsprocedurer, og at de i deres ledelsessystem tager hensyn til de væsentlige miljøpåvirkninger, som disse forhold afstedkommer.

Miljøforholdene har betydning inden for rammerne af miljøprogrammet, miljøledelsessystemet og miljørevisionen, for så vidt som organisationen har sat sig mål på området.

Med hensyn til de indirekte miljøforhold bør en organisation undersøge, hvor stor indflydelse den kan have på disse forhold, og hvilke foranstaltninger der kan træffes til at mindske påvirkningerne.

6.4. Miljøforholdenes betydning

Det er organisationens ansvar at fastsætte kriterier for vurdering af betydningen af miljøforholdene i relation til organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser. Det er ikke meningen, at der skal udføres en detaljeret livscyklusanalyse, men de kriterier, organisationen opstiller, bør være omfattende og reproducerbare og kunne underkastes uafhængig kontrol.

Klarlægning af betydningen af en organisations miljøforhold kan bl.a. bygge på:

- a) identifikation af organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, de specifikke miljøforhold i relation til disse aktiviteter, produkter og tjenesteydelser og arten af påvirkningerne fra de enkelte miljøforhold
- b) indsamling af oplysninger om miljøtilstanden med henblik på at identificere de af organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, som kan have indflydelse på specifikke vilkår
- c) vurdering af organisationens data om materiale- og energitilførsel samt om risikoen i tilknytning til udledninger, affald og emissioner
- d) identifikation af interesseparternes synspunkter og anvendelse af disse oplysninger ved indkredsning af organisationens væsentlige miljøforhold
- e) identifikation af organisationens lovregulerede miljøaktiviteter, om hvilke organisationen kan ventes at have indsamlet oplysninger
- f) identifikation af indkøbsaktiviteter af betydning for organisationens direkte og indirekte miljøpåvirkninger

- g) gennemgang af organisationens produkter med hensyn til udformning, udvikling, fremstilling, distribution, servicering, brug, genbrug, genanvendelse og bortskaffelse
- h) identifikation af de af organisationens aktiviteter, der indebærer de største miljømæssige omkostninger, fordele eller andre økonomiske konsekvenser.

BILAG VII

MILJØKORTLÆGNING

7.1. Generelt

En organisation, der ikke allerede har indført et i medfør af artikel 9 anerkendt miljøledelsessystem, skal indledningsvis foretage en kortlægning af organisationens miljøforhold. Formålet er at gennemgå alle organisationens miljøforhold som udgangspunkt for etablering af miljøledelsessystemet.

7.2. Krav

Kortlægningen bør omfatte fire nøgleområder:

- a) gældende love og bekendtgørelser og de af myndighederne fastsatte krav
- b) identifikation af væsentlige miljøforhold
- c) en gennemgang af alle eksisterende miljøledelsessædvaner og -fremgangsmåder
- d) en vurdering af tilbagemeldinger fra undersøgelser af tidligere uheld.

Der bør under alle omstændigheder tages hensyn til normale og unormale driftsvilkår i organisationen og til mulige nødsituationer.

En passende metode til at gribe kortlægningen an på kan omfatte checklister, interviews, direkte besigtigelse og målinger, resultater af tidligere miljørevisioner eller andre miljøkortlægninger alt afhængigt af aktiviteterens art.

Metoden til at identificere de væsentlige miljøforhold i relation til driftsenhedernes aktiviteter bør, når det er relevant, inddrage:

- a) udslip til luft
- b) udledninger til vand
- c) affaldshåndtering
- d) jordforurening
- e) forbrug af naturressourcer og råmaterialer
- f) andre lokale miljø- og samfundsspørgsmål.

Metoden bør inddrage betingelser for normal drift, nedlukning og opstart, såvel som de realistisk mulige, væsentlige påvirkninger, som kan have sammenhæng med rimeligt forudselige situationer eller nødsituationer.

Metoden tilsigter at identificere de væsentlige miljøforhold i relation til organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser og forudsætter ikke en detaljeret livscyklusvurdering. Organisationerne behøver ikke at vurdere hvert enkelt produkt, komponent eller tilførsel af råmaterialer. De kan udvælge grupper af aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser for at klarlægge de forhold, som med størst sandsynlighed kan ventes at have væsentlige miljøpåvirkninger.

BILAG VIII

OPLYSNINGER I FORBINDELSE MED REGISTRERING

Mindstekrav

Organisationens navn:
Organisationens adresse:
Kontaktperson:
NACE-kode for aktivitet:
Antal ansatte:

Verifikators navn:
Akkrediteringsnummer:
Akkrediteringens omfang:
Dato for næste miljøredegørelse:

Navn og telefonnummer m.v. for den for organisationen kompetente tilsynsmyndighed:

Udfærdiget i, den 199

.....
Organisationens repræsentant
Underskrift
